

Bài Thơ Hai Chữ

Thành phố của tôi: Thành Phố Năng
Nửa đêm còn thấy...năng trong tranh!
Bạn tôi, họa sĩ vài ba nét
bắt được Một Ngày Năng Rất Xanh!

Tôi treo bức tranh trong phòng ngủ
mà tôi không ngủ, nhớ vô cùng:
Hồi trưa ánh nắng vàng như nghệ
nhớ Mẹ Cha thời nắng rất lưng!

Cầm bút, tôi làm như...họa sĩ
vẽ chơi mới một nửa bài thơ!
Ồ sao mình chẳng là Thi Sĩ
nhắm mắt cầu xin một giấc mơ?

Thấy nắng mưa thời mưa nắng thuận
Mẹ Cha chung gánh chỉ vì con!
Những năm chinh chiến tôi làm Lính
Cha Mẹ tôi sao? Chắc mỗi mòn!

...Rồi tôi ở tù, Mẹ tới thăm
tàn binh, con Mẹ, mắt đen bầm
Mẹ con không nói ngoài tay nắm
Thương chớ Cha ngoài bãi đất hoang!

Thành phố của tôi nhiều nước mắt
mà không đọng lại để mưa rơi!
Bây giờ Má mất...mồ côi nắng
trên bức tường treo Năng Ngậm Ngùi!

Thành phố của tôi, mai cũng nắng
Nắng hoài cho đúng nghĩa Cali!
Bài thơ một nửa rồi thêm thắt
Thắt ruột em và đau thắt tôi!

*Không kéo dài thêm, thôi kết luận:
Bài thơ hai chữ Ngậm Ngùi...Thôi!*

Trần Văn Lệ